

det siger om Dansk Folkeparti, for vi er efterhånden vant til lidt af hvert fra Dansk Folkeparti. Men jeg havde dog ikke troet, at vi skulle opleve en tavs og mundlam regering på baggrund af det, der er sagt her i dag.

Men det er tilfældet, og jeg beklager det faktisk dybt, for så viser det jo lidt om, at regeringen, da man valgte at indføre Auschwitzdagen, i virkeligheden egentlig ikke havde hjertet så meget med eller mente så meget med det, men blot tog det med, fordi det nu var kommet op, og fordi vi har påtaget os nogle forpligtelser i forbindelse med Stockholmkonferencen i 2000.

Jeg synes faktisk, det er dybt bedrøveligt på denne sidste arbejdsdag i Folketinget i denne samling, at vi skal havne i den debat, vi lige har været vidne til, men jeg er glad for, at et stort mindretal af Folketingets partier har bakket op om Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag og er gået konstruktivt ind i diskussionen om, hvad vi kan bruge Auschwitzdagen til. Det glæder mig da trods alt.

Kl. 14.05

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 47 (S, SF, RV og KRF) stemte for, 60 (V, DF og KF) imod; 2 (EL) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

40) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om indsats til sikring og forbedring af udenlandske kvinders rettigheder.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Anne Bastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 27/3 2003. Første behandling 6/5 2003. Betænkning 27/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I går stod regeringen og Dansk Folkeparti bag en vedtagelse, hvori der bl.a. stod, at man vil fastholde og videreføre en klar konsekvent retspolitik, herunder en hård og konsekvent indsats mod vold, voldtægt og andre overgreb mod mennesker.

I dag stemmer de samme partier imod et beslutningsforslag, som har præcis det samme formål, nemlig at sikre, at voldsramte udenlandske kvinder gift med en dansk mand tør anmelde volden, således at deres mand kan blive dømt.

Når de udenlandske kvinder, og det vil sige kvinder, som ikke har permanent opholdstilladelse, ikke anmelder deres mand i dag, skyldes det, at en anmeldelse med meget stor sandsynlighed vil indebære, at de selv straffes med en udvisning. I det øjeblik kvinden ikke længere lever sammen med sin voldelige mand, mister hun sit opholdsgrundlag. 147 udenlandske kvinder ud af 219, som har forladt deres mand på grund af vold, har også måttet forlade Danmark.

Den danske stat tvinger således udenlandske kvinder til at udstå volden i stedet for at anmelde deres ægtefælle. De tør nemlig ikke at anmelde ham. Først efter 7 år kan de være helt sikre på at få lov til at blive; først da er de sikre på en permanent opholdstilladelse.

For mig at se er det fuldstændig uforståeligt, at integrationsministeren, justitsministeren og dermed regeringen ikke ønsker at gøre op med dette problem. Det i en tid, hvor man i øvrigt er parat til at gå på kompromis med helt afgørende retsprincipper for at få så mange forbrydere som muligt dømt.

Forbryderiske mænd, som har fået familiesammenføring med en udenlandsk kvinde, ønsker regeringen åbenbart at frede. De kan gøre, som det passer dem i op til 7 år. Der er nemlig ikke den store fare for, at deres kone anmelder dem for hverken vold, rockerkriminalitet eller f.eks. alfonsvirksomhed. Gør hun det, bliver hun selv straffet.

Det skal være trygt at gå på Strøget, sagde regeringen i går, men det skal altså ikke være trygt for en udenlandsk kvinde, som er blevet tævet gul og grøn af sin mand, at gå til politiet.

Jeg håber, at regeringen i løbet af sommerferien vil bruge tid på at tænke denne sag igennem endnu en gang. Det vil f.eks. være nyttigt for regeringen at lytte til en hr. Eyvind Vesselbo og en